

[Handelsministeren.]

har man været enig om, at udviklingen til- siger, at man gradvis gennem sammenlæg- ninger efterhånden får færre, men større banker, der kan drives med den teknik og magte de finansieringsopgaver, som følger af udviklingen i erhvervslivet og samfundslivet i øvrigt, hvor virksomhederne gennem sammenslutninger og fusioner som bekendt bliver større og større.

I overensstemmelse med hele dette be- tragtningsæt har skiftende regeringer i ef- terkrigsårene stillet sig positivt til tenden- sen til sammenlægninger inden for bankver- denen; hr. Kampmann anfører jo også selv gode grunde herfor. Den linje, som er lagt allerede under tidligere regeringer, finder jeg velmotiveret, og jeg finder ingen anledning til at bryde den. Jeg vil være meget betæn- kelig ved en administrativ praksis, hvorefter man i hvert enkelt tilfælde skulle skønne over, om den bank, der ønskes inddraget i en større enhed, har en sådan størrelse, at den vil kunne fungere som selvstændig bank. Det ville være meget vanskeligt at administrere efter det kriterium; jeg har ikke nogen målestok, hvormed jeg kan fore- tage en måling.

Efter international målestok er i realite- ten alle vore banker, også de største, kun af beskeden størrelse, og med de stadig vok- sende handelsmæssige og finansielle forbind- elser med omverdenen, vi får, vil jeg finde det betænkeligt, om man skulle forsøge at fastslå, hvornår en bank er stor nok. Vi må også have nogle banker, der kan operere på det internationale marked, og det kræver et vist format, hvis de skal kunne gøre sig gæl- dende.

Det er givet, at en banksammenlægning kan give anledning til vanskelige forhand- linger mellem de to banker og efter omstæn- dighederne også kan føre til divergenser med hertil hørende pressepolemik mellem de forskellige aktionærgrupper, men der er for mig ingen kilde til forundring og heller ikke til indgriben i sagen. Hvis sammenslut- ningen mellem Landmandsbanken og Hånd- værkerbanken skulle blive vedtaget i de to bankers aktionærkredse, vil ansøgningen om godkendelse af aftalen derfor blive behand- let i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Jeg kan til slut tilføje, at skattepolitiske

og andre tilsvarende betragtninger efter min mening ikke bør inddrages i overvejelserne om administrationen af banklovens bestem- melser.

Kampmann: Jeg må indledningsvis til handelsministeren fremføre, at min mundt- lige begrundelse ligger ret tæt op ad den skriftlige begrundelse, som har ledsaget spørgsmålet.

Men derefter må jeg fastslå, at der alle- rede i dag foreligger en række oplysninger om, hvorvidt Håndværkerbanken kan op- fylde de krav, som man med rimelighed kan stille til almindelig bankvirksomhed. Det er udgangspunktet for mit spørgsmål, og jeg mener for så vidt, at disse oplysninger alle- rede i dag kunne give handelsministeren baggrund for at udtale sig om, hvordan det vil gå med en godkendelse siden hen.

Jeg er dybt uenig med handelsministeren i, at spørgsmålet om den fremtidige bank- struktur — og det er jo det, vi behandler her med et konkret udgangspunkt — alene skal overlades til den administrative prak- sis. Det er for mig at se en dybt erhvervs- politisk — med streg under politisk — afgø- relse, hvorledes vores erhvervsstruktur, herunder vores bankstruktur, skal være, og derfor synes jeg, det er rimeligt, at handels- ministeren ytrer sig ikke alene ud fra et administrativt praktisk synspunkt, men i høj grad ud fra et erhvervspolitisk syns- punkt.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg tror ikke, hr. Kampmann fik fat på, at jeg netop ytrede mig også ud fra et erhvervs- politisk synspunkt.

Lige så lidt som vi vil forsøge at forhindre f. eks. industrielle virksomheder i at danne større og større enheder, lige så lidt kan vi naturligvis forhindre, at pengemarkedets institutter, in casu altså bankerne, forsøger at tilpasse sig den udvikling. Lad mig nævne som et eksempel, at meget ofte bliver jo bankernes filialpolitik angrebet; fusioner mellem bankerne er i hvert fald ikke et moment, der forøger antallet af filialer, de må vel snarest antages at formindske det relativt. Jeg tror altså, man står sig ved, som vi gør i handelsministeriet og har gjort det i skiftende år; at betragte en sammen-